

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 15 травня 2009 року • № 68 (2167) • Ціна вільна

НАШ ПЕЛЕТОН ВПЕРЕД ПОВЗЕ

НА ЄВРО В НАС ЗУПИНКА

Логічним наслідком позавчорашнього рішення УЄФА щодо міст – організаторів континентального форуму 2012 року стала прес-конференція, проведена президентом ФФУ Г.Суркісом і віце-прем'єр-міністром України І.Васюником, де вони прокоментували згадане засідання головного органу європейського футболу й висловили свою думку щодо нинішнього стану справ із підготовкою до Євро.

Іван Васюник пояснює рішення УЄФА щодо трьох українських міст політичними й економічними ризиками, які зберігаються в країні. *"Достатньо, щоб хід реалізації проектів у Києві, Донецьку, Львові й Харкові зберігався, а виконання інфраструктурних проектів показувало й доводило, що ми можемо якісно підготуватися до їх експлуатації. Тоді як затвердження УЄФА чотирьох польських міст пояснюється тим, що Польща, як член Європейського Союзу, розраховує на певну фінансову допомогу від ЄС. Водночас Україна мусить розраховувати лише на власні фінансові можливості. Ми неодноразово інформували, що, попри кризу, в Україні повністю фінансуються проекти підготовки до Євро-2012. Але УЄФА все ж таки важливо переконатися, що фінансування є достатнім. Ще одним потенційним ризиком є політична ситуація в Україні. УЄФА розраховує, що до кінця року вона буде більш визначеною, в УЄФА усвідомлюють, що фактор підготовки до Євро-2012 є консолідуючим для українського суспільства і політикуму. Додатковою ж гарантією є спільний лист-звернення керівництва України до УЄФА. Нині влада та опозиція в Україні мають зробити все, щоб не допустити зриву підготовки до Євро-2012. Загалом у плані підготовки інфраструктури українській владі вдалося зробити за рік те, що не робилося протягом 17 років незалежності України. Ми зуміли продемонструвати, що українська влада спроможна на марші здійснювати такі масштабні дії"*, – підсумував він.

Коментар "УФ". Головною бідою, з окреслених паном Васюником, є політична ситуація в Україні: на тлі пануючого в нас хаосу люди, відповідальні за проведення континентального форуму, мають право вважатися національними героями, бо "вирулювати" з зазначеної кризи ось уже упродовж двох років — це треба вміти! Наразі ж констатуємо, що у вітчизняного футболу з'явився новий "час ікс" — останній день осені. Віримо, що він не буде останнім для євромрій наших міст.

За словами Григорія Суркіса, на засіданні УЄФА він боровся за формат "4 на 4". *"Я вважаю збереження паритетності при виборі міст — господарів фінального турніру чемпіонату Європи-2012 з футболу — ключовим рішенням учорашнього засідання виконкому УЄФА. Усі 15 хвилин мого виступу на засіданні виконкому УЄФА були присвячені саме тому, щоби зберегти формат "4 на 4". Разом із Польщею в рамках паритетності, дружби ми розглядаємо себе як партнери, що будуть продовжувати потужно готуватися до цього важливого заходу. Більше того, мій колега, президент Польського футбольного союзу пан Гжегож Лято на виконкомі УЄФА учергове наголосив на тому, що Польща теж виступає за паритетність. Рішення УЄФА чітко і зрозуміло роз'яснив його президент Мішель Платіні. Фінал в українській столиці відбудеться, та лише за умови, якщо до 30 листопада 2009 року будуть виконані вимоги щодо стадіону, інфраструктури аеропорту, регіонального транспорту, розміщення вболівальників тощо. А ось у трьох інших українських містах — Донецьку, Львові та Харкові – матчі чемпіонату Європи можуть пройти лише в тому випадку, якщо ці міста в повній мірі виконають усі гарантії й зобов'язання, які на себе взяли. УЄФА поставив питання руба: або ми у відведені строки ретельно й результативно працюємо над помилками, або УЄФА змінює формат проведення турніру не на нашу користь. Там не сприймають повітряних замків на піску. УЄФА дає Україні шість місяців, щоби кардинально поліпшити стан справ із підготовки до чемпіонату Європи. Я не уявляю, що ми не зможемо довести Союзу європейських футбольних асоціацій нашу спроможність і велике бажання прийняти у чотирьох українських містах Євро-2012"*, – наголосив Григорій Суркіс.

Коментар "УФ". У зазначеному вимірі магістрального сьогодні є ситуація із таким поняттям, як "запасні міста до чемпіонату Європи в Україні та Польщі". Ця фраза взята в лапки не випадково: дивовижним і вражаючим є те, що в певний момент її припинили використовувати! Згадайте: з квітня 2007-го, коли нам "подарували" високу честь організувати третє за масштабом спортивне змагання світу, ми чітко знали, що в нас будуть чотири основні міста й два додаткові. Тепер увага: коли друга частина нашої угоди з УЄФА — та, котра стосується саме додаткових населених пунктів, — випарувалася? У редакції "УФ" немає відповіді. Слова ж керівника ФФУ про те, що він "завше виступав за формат "4 на 4" є чимось схожим на блеф: довгий час Григорій Михайлович виразно натякав, що, принаймні, по одному матчу відбудеться в усіх українських містах, які увійшли до шістки обраних. Хоча зараз Суркісу не позаздриш — як він пояснить неучасть Дніпропетровська тамтешнім можновладцям і колегам по ФФУ — ще те питання...

Володимир БАНЯС.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на липень — до 10 червня.

СИНДРОМ ОСТАННІХ ХВИЛИН,

АБО ФАТАЛЬНА ПОХИБКА БОГУША

ДОНЕЦЬК

ШАХТАР — ДИНАМО — 1:0 (0:0).
13 травня. 19.45. РСК "Олімпійський". 22000 глядачів.
Судді: Ю.Можаровський, А. Валенко, В.Пономарьов (усі — Львів).
Делегат ФФУ: А. Дяченко (Полтава).
Шахтар: П'ятов, Срна, Кучер, Чигринський, Рац, Хюбшман, Гай (Вілліан, 58), Жадсон (Левандовський, 74), Фернандиньо, Ілсиньо, Луїс Адріано (Гладкий, 58). ***Запасні***: Худжамов, Іщенко, Чижов, Дуляй. ***Тренер***: Мирча ЛУЧЕСКУ.
Динамо: Богуш, Бетао, Вукоєвич, Саблич (Єременко, 16), Алієв, Бангура, Милевський, Несмачний, Ель-Каддурі, Асатіані, Нінкович. ***Запасні***: Шовковський, Мандзюк, Кореа, Зозуля, Кравченко, Гільєрме. ***Тренер***: Юрій СЬОМІН.
Гол: Левандовський (83).
Попередження: Ілсиньо (39), П'ятов (90) — Милевський (27), Ель-Каддурі (51), Алієв (85).

В одному був упевнений перед грою, що нічиєї не буде! Чому? По-перше, тому що в "Шахтаря" і так графік перенасичений, і краще команда програє, аніж грати-ме додатковий матч. Жарт? Можливо, — так, а можливо... А по-друге, цікаво, а куди збиралися втиснути перегравання, коли день фіналу визначений, а вільних днів немає? Тоді що — зсунули б фінал на тиждень-другий? Ех, яка гаряча весна! Стільки цікаво-го і стільки несподіваного.

Напередодні півфінального матчу, статистика говорила явно не на користь команди Юрія Сьоміна. Ще жодного разу ЮрПалич не перемагав Луческу на українській землі. Сьомін тричі поступався своєму візаві і двічі грав внічию, програвши в одній із зустрічей у серії післяматчевих пенальті. Більше того, команді Сьоміна жодного разу не вдавалося забити в ворота "гірників" більше одного гола, а всього динамівці, якщо не рахувати автогол Дмитра Чигринського в недавньому півфіналі Кубка УЄФА, двічі за п'ять матчів розписувалися у воротах непримиренного суперника. У матчі за Суперкубок України Артем Милевський вражав ворота Рустама Худжамова, а тиждень тому вже у воротах Андрія П'ятова розписався Бангура. Різниця м'ячів в протистоянні Сьоміна та Луческу красномовна — 7:3 — не на користь російського фахівця.

Шляхи Донецька та Києва в розіграші Кубка України перетиналися п'ять разів. Всі ці випадки припадали на фінали, і лише цього року ми побачили протистояння найкращих клубів України на стадії 1/2 фіналу. Хе не дивно, але вперше в Кубку країни "Динамо" і "Шахтар" зустрілися в сезоні-2001/2002, через десять років після формування незалежного чемпіонату.

У стартових складах обох команд були несподіванки. Луческу залишив на лаві запасних Ігоря Дуляя, який провів відмінний поєдинок проти ФК "Харків", відрядивши в центр поля українсько-чеський тандем у складі Томаша Хюбшмана та Олексія Гая. Що ж до тієї самої єврокубкової гри в Донецьку, то можна відзначити лише одну зміну в стартовому складі "гірників" — Іщенко спостерігав за поєдинком з лави запасних, а в парі з Чигринським з'явився Кучер. У киян вчергове відбулася зміна в парі центрбеків — замість Юссуфа вийшов Асатіані. Через 16 хвилин вона взагалі набула надзвичайного вигляду. Саблич чи то отримав ушкодження, чи, можливо, не вписався в гру, але факт залишається фактом: замість хорвата на полі з'явився російський фін Єременко. І тепер лінія оборони "Динамо" виглядала таким чином: на флангах Єременко та Несмачний, в центрі — Асатіані та Бетао. Ель-Каддурі грав опорного.

Які б там не були проблеми у "Динамо", але "біло-блакитні" не заслуговували поразки цього дня. У першому таймі обидві команди зберігали невисокий темп, і була більш-менш толерантна гра. Хоча при будь-якому порушенні правил з лави зіскакував Сьомін, намагаючись щось довести головному арбітру гри Юрію Можаровському. Що саме — хтозна! Адже, на мою думку, Можаровський відсудив матч на "відмінно".

У першому таймі команди обмінялися голевими моментами. Удар Алієва з потугами перевів на кутовий П'ятов, а Богуш перервав вихід віч-на-віч Луїса Адріано. На 40-й хвилині той же Алієв прострілив у воротарський майданчик, але Вукоєвич не зумів переправити м'яч у ворота. У гостей ще варто відзначити постріл Каддурі — вище воріт, а в господарів удар Фернандиньо — поруч з воротами.

Другий тайм був бойовитішим. Причому, ледве не побилися хорвати Вукоєвич та Срна. А потім, кажуть, що вони товариші і телефонують один одному мало не через день. Пристрасті, одначе! Хвилині на шістдесятій біля воріт П'ятова загорілася пожежа. Милевський продирався до володінь суперника, проте його рух ґрунтовно уповільнив Ель-Каддурі, що плутався під ногами, — ось вже воістину епізод, коли надмірна активність і бажання можуть нашкодити. Проте Артем вивернувся і вмудрився прибрати Кучера, та м'яч після його удару з двох-трьох метрів проскочив поряд зі стійкою. Лише згодом, вже після виходу на поле Левандовського замість Жадсона, команди спромоглися на удар по воротах. Відзначився Милевський — після удару Артема метрів з двадцяти м'яч просвистів над поперечиною. Хто в той момент міг подумати, що поява на полі Левандовського стане доленосною...

Гол у ворота "Динамо" — це класика помилок і посібник, як їх варто уникати. На 79-й хвилині Левандовський завдає удару сильно низом, і Богуш відбиває його перед собою, а ось на добивання Ілсиньо не встигає. Через чотири хвилини майже момент-близнюк. Срна б'є несильно по центру, Богуш знову відбиває м'яч перед собою, а першим на добивання встигає Левандовський, який і забиває переможний гол у цій зустрічі. Два фіаско за тиждень для "Динамо", і, як наслідок, два фінали для "Шахтаря".

Михайло РЄЗНІК.

Юрій СЬОМІН, головний тренер "Динамо":

— Коментар, напевно, буде таким: ми програли один мікроепізод — і програли гру. Мікроепізод дуже простий. Захисникам потрібно було простіше зіграти: вибити м'яч в аут — і все. Після цього пішла контратака... А так матч зовсім рівний, на мій погляд, матч високої кваліфікації, але, на жаль, ми його програли.

— *Чим пояснюється рання заміна Саблича?*

— Провину кожного ми визначимо самі, в своєму колективі. В епізоді, саме до того як завдали удару, захисники повинні були зіграти жорсткіше. А Саблич потягнув задню поверхню стегна і продовжувати гру не зміг. Нам довелося робити перестановки. Другий тайм із травмою плеча грав Бетао, якого нам, у принципі, ніким замінити.

Мирча ЛУЧЕСКУ, головний тренер "Шахтаря":

— "Динамо" зіграло дуже добре, організовано, як і очікувалося. Природно, вони використовували всі можливості і шанси, що дозволили б їм пройти далі. З їхнього боку були і жорсткість, і в деяких моментах — симуляція, але хочу відзначити ще раз: зіграли вони дуже добре. За великим рахунком, це така гра, в якій кожен із суперників міг перемогти і пройти у фінал. Виграли ми. Можливо, тому, що в нас було більше терпіння. Дуже добре, що в нас наприкінці матчу не було паніки, ми не кинулися атакувати, а були уважними й сконцентрованими як в обороні, так і в атаці.

"ВОРСКЛА" ПРОРУБАЛА ВІКНО В ЄВРОПУ

ПОЛТАВА

ВОРСКЛА — МЕТАЛІСТ — 2:0 (2:0).
13 травня. 18.00. Стадіон "Ворскла" ім. Бутовського. 15000 глядачів.
Судді: І. Іщенко, О. Войтюк, В. Валуєв (усі — Київ).
Делегат ФФУ: А. Бузник (Київ).
Ворскла: Долганський, Красноперов, Маркоський (Безус, 90), Кулаков, Главина (Єсин, 69), Цуррі, Сачко (Янузі, 84), Ярмаш, Деспотовський, Медведєв, Чеснаков. ***Тренер:*** Микола ПАВЛОВ.
Металіст: Бажан, Валяєв, Едмар, Семочко, Обрадович, Зезе, Майдана, Папа Гуйє, Асеведо (Олійник, 46), Девич (Слюсар 82), Бордіян (Ганцарчик, 34). ***Тренер:*** Мирон МАРКЕВИЧ.
Голи: Сачко (13, 31).
Попередження: Цуррі (40), Деспотовський (66) — Майдана (40), Девич (40), Папа Гуйє (48), Семочко (71), Едмар (90).

Востаннє "Ворскла" потрапляла в Єврокубки понад 10 років тому. Цей щасливий для Полтави час уже забувся. Шанс наступного сезону грати в Лізі Європи та вийти у фінал Кубка України підопічні Миколи Павлова могли отримати, якщо б перемогли "Металіст" у додатковому матчі півфіналу. Хоча самого Павлова на тренерському містку не було, адже Микола Петрович знову погарячкував у попередньому матчі й відбував дискваліфікацію у цьому. Його "заступник" Іван Балан був не менш емоційним, мабуть, енергетика Павлова якимось чином передалася на лаву запасних. Та й ціна поєдинку була дуже й дуже вагомою, особливо для полтавців. Це й відіграло визначну роль у виявленні фіналіста. Як сказав наставник "Металіста" Мирон Маркевич, "Ворскла" більше хотіла перемогти. Свою волю до перемоги у результат вона почала втілювати вже на 13-й хвилині. Відзначився, хто б ви думали, Василь Сачко. Не в образу сказано цьому досвідченому форварду, але він забиває вкрай рідко. Та, мабуть, у найважливішому матчі 17-го номера "Ворскли", що називається "прорвало". "Біло-зеленим" вдалася швидкісна контратака, в результаті якої Філіп Деспотовський прострілив у карний майданчик. М'яч влучив у ногу захисника і трохи змінив траєкторію польоту. Це не завадило Сачку в падінні головою переправити футбольний снаряд у сітку воріт Ігоря Бажана. Стадіон "Ворскла" імені Олексія Бутовського заревів!

За дві хвилини Йован Маркоський міг забити другий гол. Воротар "Металіста" помилився на виході, але низенький "Йокі" не дотягнувся до м'яча головою які слід, тому й пробив вище. Після цього в грі було деяке затишшя. Настала черга позмагатися фан-секторам. Гості нагадали всім на стадіоні, як раніше називалась "Ворскла". "Вашому колгоспу — свинячий грип" — саме таке побажання замайоріло у секторі, де сиділи вболівальники "Металіста". За таку образу помстилися самі футболісти "Колгоспника". Аналогічна комбінація, але цього разу асистував Денис Кулаков. Знову Сачко переміг у мікродуелі Папа Гуйє і, вистрибнувши вище за захисника, головою забив другий гол. Стадіон у Полтаві не вщухав до кінця першого тайму.

У другій 45-хвилинці "Металіст" захопив перевагу на полі. Але це відобразилося лише у великій кількості кутових. Неодноразово Венанс Зезе турбував оборону "Ворскли" сольними проходами, але пробити по воротах захисники йому не давали. Щоправда, двічі Сергію Долганському довелося рятувати команду. Одного разу м'яч побував у сітці воріт Сергія, але Дмитро Семочко забивав із положення поза грою. За удар після свистка йому ще й дали "гірчичника". Наприкінці матчу Северин Ганцарчик непогано пробивав зі штрафного, але Долганський у карколомному стрибку цей м'яч відбив. "Ворскла", свідомо віддавши ініціативу, намагалася контратакувати, але їй не вистачало завершального паса. Найчастіше з м'ячем опинявся Кулаков, який робив забіг по правому флангу, замість того, щоб віддати пас в центр. Таким чином атаки полтавців захлиналися. Кінцівку матчу, мабуть, вже ніхто не пам'ятає. Дуже вона вийшла нервовою. Зате після фінального свистка в Полтаві було справжнє свято. Футболісти пошанували вболівальникам. Гравці пройшли коло пошани. А їхні фанати гуляли потім усю ніч. І ще довго у Полтаві лунали крики: "Ворскла"! "Ворскла"!"

Андрій ІВАНОВ.

Мирон МАРКЕВИЧ, головний тренер "Металіста":

— По-перше, вітаю "Ворсклу" з виходом у фінал. Команда сьогодні більше хотіла виграти, і вона виграла. В нас була територіальна перевага, але футбол — це не бокс, тут важать не очки, а голи. Ми відразу пропустили, важко було відігравати два м'ячі. В нас, звичайно, "були моменти, але... Ще раз бажаю "Ворсклі" успіхів.

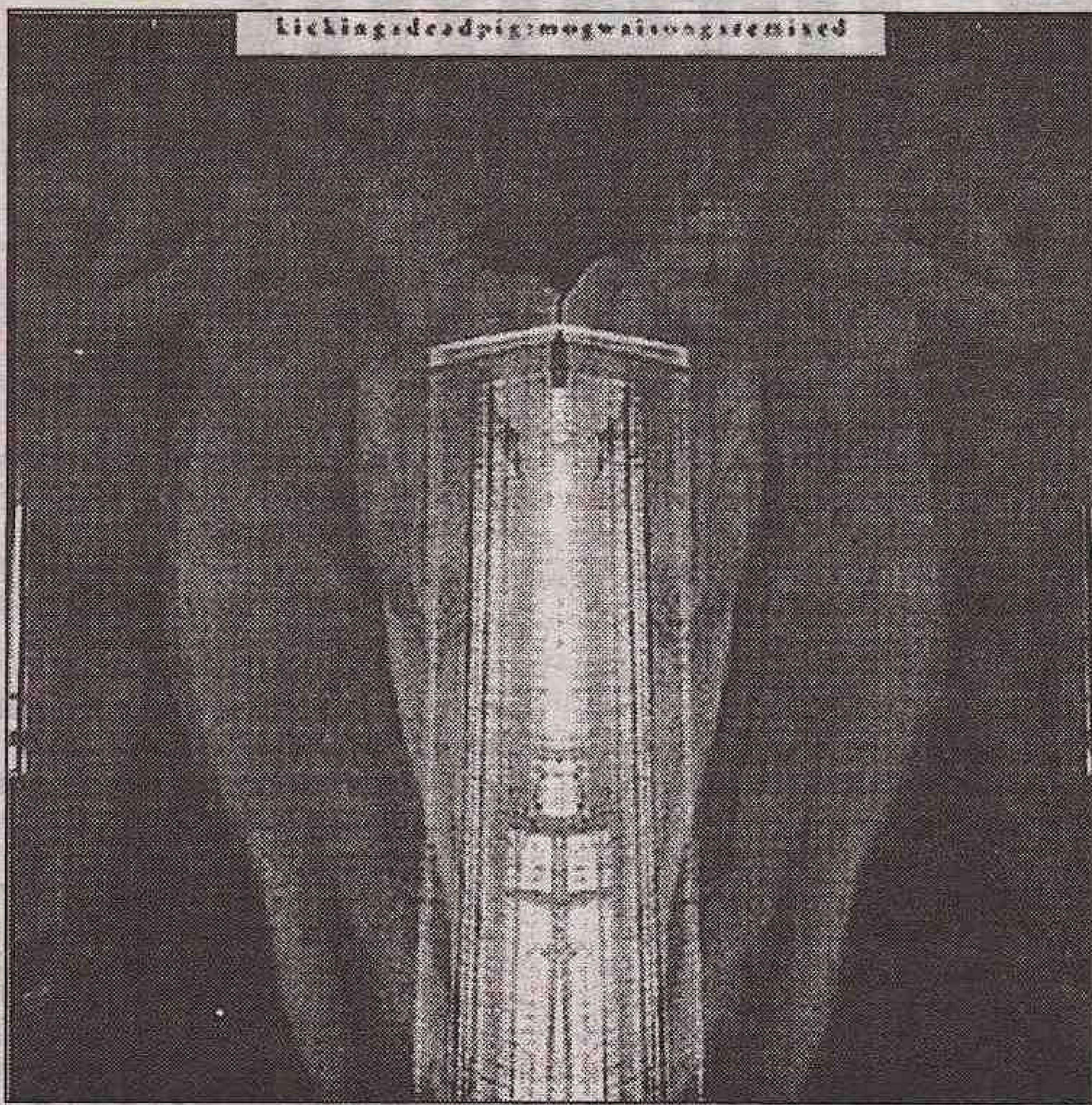
Іван БАЛАН, тренер "Ворскли":

— Всі емоції залишилися на полі. По-перше, хотілося б привітати всю Полтаву і область, тих уболівальників, які за нас переживають. Щось надприродне говорити зараз не потрібно. Ми зробили свою роботу. Результат — на табло. Що ж до гри, то, напевно, любителям футболу вона сподобалась. Футболісти викладися на сто відсотків. Завдання і установку на гру вони виконали. Ні в кожній грі, є погрішності, але хорошого було більше. Нам є над чим працювати. Нам все одно, з ким грати у фіналі. Обидві команди гідні. Це суперклуби. Налаштовуватимемося, а там — як Бог дасть.

ФК Харків

KICKING A DEAD PIG

Футбольний клуб "Харків", який на минулих вихідних забезпечив собі місце в першому ешелоні українського футболу на наступний сезон, позбавлений трьох очок. Таке рішення було прийняте на останньому засіданні дисциплінарного комітету прем'єр-ліги. Причиною стягнення цих, непосильною працею зароблених балів, стала заборгованість клубу перед окремими гравцями.

Дещо раніше такі ФК, як "Арсенал", "Карпати" та той же "Харків" не в повній мірі сплатили залишок заявкового внеску на сезон 2008/2009. Рішенням дисциплінарного комітету УФПЛ клуби повинні були провести всі розрахунки до 12-го травня, а потім основні команди клубів мали автоматично позбавити трьох очок. Як стало відомо, "Арсенал" і "Карпати" знайшли необхідні кошти і погасили заборгованість у визначений термін, а ось харківські городяни гроші так і не перерахували. Тепер у "Харкова", який мав 15 очок і знаходився на останній позиції, їх всього лише 12. Втім, покарання може бути набагато суворішим: Знову ж таки дисциплінарний комітет прем'єр-ліги ухвалив рішення, згідно з яким, якщо ФК "Харків" у термін до 22-го травня включно не сплатить згаданий залишок заявкового внеску на участь у змаганнях УФПЛ сезону 2008/2009 рр., клуб буде автоматично позбавлений дванадцяти турнірних очок у сезоні 2009/2010 рр.

З цього приводу виникає одне питання, яке ми не можемо не поставити. Чому зазначене зняття очок відбулося лише зараз, себто, коли стало остаточно відомо, що ФК "Харків" таки вилітає? Правда, виникає підозра, що відповідні чиновники УФПЛ чекали, прагнучи не ображати свого керівника – водночас очільника харківського клубу. Ну, а зараз, коли вже все зрозуміло, згадані високі посадовці нашого професіонального футболу, як то кажуть, дорвалися – вони "виписують" покарання городянам за всі можливі гріхи, наче реалізовуючи відомий середньовічний парадокс, англомовний варіант якого автори цих рядків винесли у заголовок статті: прем'єр-ліга "копає мертву свиню", не усвідомлюючи, що користі від того немає – раніше треба було думати.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ,
Володимир БАНЯС.

P.S. *В оформленні статті використана обкладинка альбому "Kicking a Dead Pig" шотландської групи "Mogwai".*

НА ВАШИХ ТЕЛЕЕКРАНАХ

НА ВАШИХ ТЕЛЕЕКРАНАХ

Понеділок, 18 травня
"Мегаспорт"
1.00. Кубок УЄФА. "Лех" — "Удинезе"

Вівторок, 19 травня
"Мегаспорт"
20.10, 22.40. Кубок УЄФА. Півфінал. "Шахтар" — "Динамо", "Гамбург" — "Вердер"
1.00. Кубок УЄФА. "Галатасарай" — "Бордо"

Середа, 20 травня
"Інтер"
21.20. Кубок УЄФА. Фінал. "Шахтар" — "Вердер"

"Мегаспорт"
20.10. "Відверто про футбол"
21.30. Футбольний огляд "Goalissimo"

Четвер, 21 травня
"Мегаспорт"
20.10. Чемпіонат України. "Металург" Д — "Ворскла"

П'ятниця, 22 травня
"Мегаспорт"
14.20. Кубок УЄФА. "Штутгарт" — "Зеніт"
17.55. Чемпіонат України. "Чорноморець" — "Металіст"
3.40. Футбольний огляд "Goalissimo"

Субота, 23 травня
ТЕТ
16.00. Чемпіонат України. "Дніпро" — ФК "Харків"

УТ-1
15.55. Чемпіонат України. ФК "Львів" — "Динамо"

"Мегаспорт"
15.55. Чемпіонат України. "Металург" Зп — "Металург" Д
18.10. Чемпіонат України. Найкращі матчі

Неділя, 24 травня
"Україна"
22.20. "Футбольний уїк-енд"
УТ-1
21.30. "Наш футбол"
23.30. "100% "Динамо"
"Мегаспорт"
15.55. Чемпіонат України. Найкращі матчі. "Карпати" — "Динамо"
17.55. Кубок УЄФА. Фінал. "Шахтар" — "Вердер".

З чуток і насправді

ПРЕЗИДЕНТА ОБЕРУТЬ ПЕРЕД ФІНАЛОМ КУБКА

Власники клубів прем'єр-ліги оберуть президента 31 травня у Дніпропетровську напередодні фінального матчу Кубка України між "Шахтарем" та "Ворсклою". На посаду претендують два кандидати — екс-керівник групи провідних європейських клубів G-14 Томас Курт та екс-президент київського "Арсеналу" Вадим Рабинович.

Афіша

ФК ХАРКІВ — ІЛЛІЧІВЕЦЬ
15 травня — п'ятниця.
16.00

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: А. Шандор (Львів)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 0:1

За подібних обставин часто вживають вислови на кшталт "треба грюкнути дверима!". Це твердження звернене, зрозуміло, до вже першолігового "Харкова"; можливо, в когось жевріє сподівання, що городяни "на зло всім" покажуть хороший футбол і зупинять маріупольців у боротьбі за виживання. Навряд. "Іллічівцю" бали значно потрібніші, тому й перемога за ним.

ТАВРІЯ — ФК ЛЬВІВ
15 травня — п'ятниця.
19.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: С. Даньковський (Київ)

Дискваліфікований: Жданов (ФК "Львів")

Прогноз "УФ" — 2:2

Здавалося б, очки в звітній зустрічі бажані передусім для муніципального "Львова": команді С.Ковальця залишилося зробити якусь дещицю, щоби забезпечити собі участь у прем'єр-лізі наступного сезону. Одначе не забуваймо, що "Таврія" на своєму полі програє, зазвичай, грандам, тому просто так не здасться. Прогнозуємо бойову результативну мирову.

МЕТАЛУРГ Д — ВОРСКЛА
16 травня — субота.
14.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: В. Годулян (Одеса)

Дискваліфікований: Даллку ("Ворскла")

Прогноз "УФ" — 1:0

В розпал осені 2008 року в нас не було би сумнівів щодо цього поєдинку: ми побачили б по-справжньому безкомпромісний матч із добротним футболом. Нині ж... "Ворскляни" сконцентровані на вирішальному матчі за золотистий національний "Погар" (кубок, із чеської та словацької мов), а "металургам" перемагати ой як необхідно. Що вони й зроблять: хоч і мінімально, та без проблем.

КАРПАТИ — ДИНАМО
16 травня — субота.
16.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: О. Дердо (Іллічівськ)

Дискваліфіковані: Ощипко ("Карпати"), Гіоане ("Динамо")

Прогноз "УФ" — 3:3

Здобувши чемпіонський титул, київська команда мала єдиний привід, аби підтримувати високий ігровий тонус — йдеться, звісно, про виграш Кубка України. Втім, поразка від "Шахтаря" перекреслила зазначені плани, відтак у трьох матчах, які залишилися, динамівці виступатимуть у ролі туристів. Не думаю, що хтось зможе передбачити, які футболісти захищатимуть кольори команди в цих іграх, та в будь-якому разі, клубний престиж не дозволить "блакитно-білим" цілком розслабитися.

КРИВБАС — ДНІПРО
16 травня — субота.
17.00

Суддя: С. Лисенчук (Київ)

Дискваліфікований: Бєлик ("Дніпро")

Прогноз "УФ" — 1:2

Після того, як полтавська "Ворскла" вийшла до фіналу вітчизняної Чаші, забезпечивши собі цим місце в Лізі Європи наступного сезону, в дніпропетровського "Дніпра" додалося головного болю. Бажана участь в єврокубках, яка з кожним туром набувала все матеріальніших обрисів, раптом була поставлена під знак питання: тепер "синьо-біло-блакитним" необхідно займати четверте місце, себто випередити донецький "Металург". Інакше... Перемога в Кривому Розі над клубом, із яким у "Дніпра" один власник, це щось із розряду "комільфо".

ЧОРНОМОРЕЦЬ — МЕТАЛІСТ
16 травня — субота.
18.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: Ю. Грисьо (Львів)

Дискваліфіковані: В. Мельник ("Чорноморець"), Горяїнов ("Металіст")

Прогноз "УФ" — 1:3

Зваживши на виступи слобожанської команди упродовж останнього місяця, можна зробити висновок про те, що вона тихо здалася: про претензії на срібні медалі, попри формальну присутність шансів на них, уже ніхто не згадує, а на цьому тижні була вчергове змарнована нагода виграти національний кубок. Проте одесити сьогодні перебувають у набагато складнішій ситуації (те, про що розповідають місцеві журналісти, просто шокує), тому навіть такому "Металісту" "моряки" протистояти не зможуть.

ЗОРЯ — ШАХТАР
16 травня — субота.
18.00

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: С. Задиран (Дніпропетровськ)

Дискваліфікований: Омоко ("Зоря")

Прогноз "УФ" — 0:1

Кажуть, що останніми місяцями всесильний у нас Ринат Ахметов наполегливо приглядається до луганського клубу. Звісно, найбагатша людина України робить це не від того, що захопилася славним 1972 роком: Ринат Леонідович, здається, висловив бажання допомогти "Зорі" шляхом... її придбання. Отож важко очікувати, що невмотивовані господарі дадуть бій гостям.

АРСЕНАЛ — МЕТАЛУРГ Зп
16 травня — субота.
18.00

Суддя: Є. Геренда (Калуш)

Дискваліфікований: Закарлюка ("Арсенал")

Прогноз "УФ" — 0:0

Чимало наївних людей в Україні вважають запорізький "Металург" претендентом на зону Ліги Європи. Формально (з точки зору турнірної таблиці) це так, але фактично... Потрібні ті єврокубки клубному керівництву? Вочевидь, ні. А про те, що потрібно київському "Арсеналу" вже написані гори макулатури. Очікуємо нульової нічиєї, котра стане відображенням змісту гри.

Володимир БАНЯС.

Мілетій БАЛЬЧОС:

ЗІГРАЄМО ДЕРБІ, ЯК РАНІШЕ...

Сьогодні в Мілетія Володимировича Бальчоса – ювілей. Людина він серед футбольної громади знана – відповідальний секретар ПФЛ, заслужений працівник фізичної культури і спорту України. Напередодні свята ваш кореспондент зустрівся з ювіляром...

— Мілетію Володимировичу, коли ви вирішили, що ваше життя буде пов'язане з футболом?

— Я пам'ятаю себе в дитинстві. Ми з хлопцями ганяли по дворах м'яча. І я завжди говорив, що в мене замість серця — футбольний м'яч. Хоча я не лише у футбол був залюблений, в юності займався гірським туризмом, спортивним орієнтуванням, волейболом. Але до футболу повернувся, коли мені було 33 роки. Як тренер.

— Цікаво. А яку освіту маєте?

— Одна з них — найперша — медична. Я служив в армії і в 1979 році працював у хірургічній бригаді в Афганістані. Останні півроку перебування там я працював у парі з відомим хірургом — начальником кафедри військово-польової хірургії Ленінградської військово-медичної академії Алексеєвим. А до Афганістану поїхав з посади секретаря комітету комсомолу військової частини. В мене була спроба вступити до Військово-медичної академії, але існував віковий ценз, під який я вже, на жаль, не потрапляв. Приїхав в Союз і мене в частині призначили на посаду фельдшера. Мені подобалося оперувати і бачити, як загоюється рана у хворого, як він відновлюється. Треба було вчитися далі, але часу не було — тому що вік вже не підходив.

— І що було далі?

— Мені запропонували посаду начальника спортивного комплексу у нас в дивізії, яка дислокувалась у Бердичеві. Там був великий гандбольний, волейбольний і баскетбольні зали, плюс плавальний басейн, зал боротьби — дуже пристойний зал на ті часи. Я погодився, а навесні 1982 року на Спартакіаду потрібно було везти футбольну команду. Ми посіли...останнє місце! Я приїхав і говорю командирові дивізії: для того, щоб виграти, потрібно мати повноцінну постійну команду. Це було важливо, тому що футбольна команда складалася з 18 футболістів і за перше місце зараховувалося не 18 балів, а 18 помножене на сім — такий був коефіцієнт. Жоден вид спорту такої кількості очок не давав. Командира вдалося переконати, і ми утворили футбольну команду під назвою "Зірка" Бердичів. Ця команда проіснувала до 1991 року.

— Які досягнення у неї були?

— Команда стала семиразовим чемпіоном та дворазовим володарем кубка Прикарпатського військового округу. Двічі ставали чемпіонами Збройних Сил СРСР. Постійно грали в чемпіонаті України серед колективів фізкультури. Рівень тих змагань зараз би я прирівняв до рівня першої ліги. І ми практично ніколи не виборювали менше третього місця в своїй групі.

— А скільки команд було в групі?

— Від 12-ти до 18-ти. Але в фінальну шістку ми не потрапляли — все-таки майстерності не вистачало. Тому що в мене в команді постійно грали хлопці 18—19-літнього віку, яким не вистачало спортивного досвіду. Двічі нам вдавалося грати в фіналі Кубка України і двічі вигравали кубок і постійно були призерами чемпіонату Житомирської області. Щоб уявити рівень команди, я вам скажу, що в нас була можливість призивати молодих футболістів до складу "Зірки" практично зі всього Союзу. По закінченні терміну служби 8—10 чоловік демобілізувалися, і на їхнє місце в мене завжди було до 40 кандидатів!

— Хороший був вибір. І хто ж пройшов через ваші руки?

— Найвідоміший — Сергій Ковалець. Також Борис Фінкель, Андрій Василитчук — гравці національної збірної України. Багато хто грав у командах вищих ліг у Росії, Україні, Білорусі, Казахстані, Грузії, Угорщині. До речі, свого часу в нас на перегляді був Богдан Стронцицький, але він не пройшов до складу команди. Його підготованість тоді не відповідала нашим вимогам. Я зателефонував своєму другу, Теллінгеру, який тренував команду Львівського політучилища і запропонував його взяти. Ну, він його і взяв, а той заграв. І досяг високих результатів у львівських "Карпатах". Я радий за Богдана.

У 1991 році я йшов на пенсію зі Збройних Сил і запросив хлопців зіграти прощальний матч з існуючою "Зіркою". Пам'ятаю, в роздягальні установка на гру, і я говорю: "Ну, що, напевно, зіграємо внічию, щоб нікому образливо не було, і красиво попрощаємося". У мене був футболіст Гоча Тамазашвілі, він мені у відповідь: "Володимировичу, я що, з Тбілісі сюди 2000 км летів, щоб внічию зіграти?!" Я погодився, що варто грати на результат. Вийшли — після першого тайму "горимо" — 2:0! У перерві говорю їм, може варто було все-таки домовитися, а вони мені: "Не переживайте".

Вийшли на другий тайм, і виграли — 4:2! Я дивився гру на полі і бачив, мінімум, команду — лідера першої ліги.

— Отож, ви стали цивільним і...

— Коли пішов на пенсію... вдалося створити в Бердичеві ще одну команду. Основним нашим суперником була команда "Прогрес" Бердичів. На дербі з "Прогресом" стадіон був переповнений мешканцями міста й військовими, грав військовий оркестр. Це неможливо передати словами! Адже це завжди було свято для Бердичева.

— Ви кажете, що раніше рівень любителів нічим не відрізнявся від рівня першої ліги, але ж останній Кубок ПФЛ — і команда студентів Лозинського, здається, довела протилежне. Нехай в її складі грали і серйозні, всім відомі футболісти!

— Грали з обмеженням за віком до 23-х років, а Лозинський підбирає кадри добре. І це, очевидно, приблизно та команда, яка братиме участь в чемпіонаті світу серед студентських команд. А зараз дивлюся на футболістів першої-другої ліг — вони ж на контракті, а грають як? Тоді мої любителі грали краще...

— Навіщо копати низини — подивіться матч чемпіонату Англії або Іспанії, а потім нашу вищу лігу! Вам хочеться дивитися це? Адже в таблиці коефіцієнтів ми цього року перші! Ви бачите ріст?

— Росту в чемпіонаті України немає. Є серйозна конкуренція між двома-трьома, ну, максимум, чотирма командами. Називати їх не буду — ви й так їх знаєте. Справа не тільки в грошах. Взяти хоча б ФК "Харків". Що, там грошей немає? Власник клубу Данилов, а в нього величезні фінанси. Отже, існують проблеми, пов'язані з бажанням все того ж Данилова утримувати команду в нормальних умовах.

— Ще Рабинович...

— Про Рабиновича взагалі говорити не хочу. Його участь в українському футболі не залишила нічого позитивного. Він намагався зробити нормальний клуб, але атмосферу всередині колективу так і не створив.

— Ви закінчили Вищу школу тренерів. Скажіть, що вам дала ця школа?

— Перші півроку я зосередився на навчанні — не пропускав жодного заняття, а потім зрозумів, що цього замало для поповнення знань. Для мене не був цікавим той матеріал, що пропонувався в програмі ВШТ. Багато займався самоосвітою, багато часу проводив в бібліотеці, але одного разу зважився на непередбачуваний крок. Я прийшов до Анатолія Михайловича Зеленцова — це відомий у світі спорту фахівець, за методикою якого будується навчально-тренувальний процес київського "Динамо" ще з часів Лобановського, — і сказав, що хочу все знати про спортивне тренування. Потім вивчав досконально його методику, ставив безліч запитань.

— Невдовзі після цього ви почали працювати в ПФЛ. Як ви опинилися там?

— Питання про працевлаштування стояло для мене досить гостро. У ті непрості часи моїй сім'ї — дружині і малолітньому синові — потрібно було гідно жити, а пенсії вистачало тільки на хліб і молоко. У свята міг собі дозволити шматочок м'яса. Я закінчив Вищу школу тренерів — єдиний з червоним дипломом і був без роботи. Чоловіки тоді шукали заробіток у фізичній роботі — я так не хотів. Для мене було неприйнятно працювати на будівництві, маючи такий багаж знань. Продовжував читати й навчатись, робив багато нотаток, вивчав теорію управління. Адже для того, щоб управляти, потрібно, за словами Амосова, знати, а це не так просто. Весь час думав, чого не вистачає в футболі і дійшов висновку, що відсутня система навчання і немає чіткої піраміди функціонування футболу в Україні.

Поспілкувався з Коньковим, і він мені показав перші нотатки програми по ліцензуванню тренерів. Я узяв все це господарство і ретельно відпрацював програму навчання тренерів. І куди це застосовувати? Почав шукати можливість зустрічі з Григорієм Суркісом, мені вдалося з ним зустрітися. Він мене запитав, чи можна це втілити в життя без державної програми розвитку футболу в Україні. Я сказав, що можна, але так складніше. Йшов до нього просто з пропозицією, а вийшов приголомшеним, адже отримав пропозицію розробити комплексну програму розвитку футболу в Україні. І погодився. Завдання було не з простих — Зеленцов, коли дізнався про це, сказав, що він не чекав від мене такої дурості, — мовляв, це практично нездійсненно. Це стало стимулом, аби не панікувати і братися за роботу. З новими ідеями приходив до Суркіса, але одного разу отримав відповідь: "Займайся всіма питаннями, у тебе для цього є команда, а до мене приходь вже з готовим проектом!" І ми працювали в поті чола. Програма незабаром була розроблена і ухвалена Кабінетом Міністрів.

— Посаду відповідального секретаря можна було вважати підвищенням?

— Так, додалися питання управління. Тепер я відповідав не тільки за себе.

— Минуло небагато часу — і ви стали в.о. виконавчого директора. Чому не вдалося позбавитись від цієї приставки? І чому незабаром залишили цю посаду?

— Я багато про що зроблене тоді шкодую. Моя діяльність і діяльність Анатолія Володимировича Попова йшла паралельно, але в нас дуже відрізнялися погляди на футбольні питання і питання управління. У нас був конфлікт ділового підходу до роботи.Шкодую, що мені довелося піти, причому — не зовсім красиво. Ми повинні були сісти, поговорити як чоловіки, і все вирішити, тоді б цього не трапилося.

— І ви пішли, кажучи з іронією, в стан ворога?

— Я б не говорив так. Я не працюю на когось — працюю тільки на футбол. Бувало й таке, — стояло питання про звільнення, коли один товариш мене запитав прямо: "Ви з нами або з ними?" А я відповів, що я — з футболом.

— І знову повернулися в ПФЛ, відчули, що тут ще є незавершені справи?

— Коли Сафіуллін пішов з посади президента ПФЛ, почалася передвиборна кампанія, в якій я теж вирішив брати участь. Ситуація на виборах склалася таким чином, що я зрозумів: буде краще віддати свої голоси Сироті, щоб не допустити потрапляння на цей пост небажаного, на мій погляд, кандидата. Через місяць мені запропонували перейти на роботу до ПФЛ. Справа цікава. Святослав Сирота — молодий президент Ліги, в нього багато цікавих ідей, із задоволенням йому допомагаємо. Дружній, цілеспрямований колектив, де працювати приємно.

— Чия політика вам ближча — Григорія Суркіса чи Равіля Сафіулліна?

— Я би сказав, що це не політика, а підхід до організації справи. Це два першокласні фахівці, але підхід Равіля Сафовича до організації футбольного господарства мені імпонує більше.

— А чим займається зараз ваш син?

— Він працює тренером воротарів у ФК "Львів". Бути присутнім на іграх команди сина не виходить, але по телевізору дивлюся всі матчі за участю львів'ян.

— Як збираєтеся відзначати свій ювілей?

— Я взагалі ніколи не відзначав свої дні народження. Але цього разу зроблю виняток — хочу побачитися зі своїми вихованцями, друзями. Я запросив їх до Бердичева — зіграємо там у матчі проти ветеранів місцевого "Прогресу". Відбудеться дербі, як раніше.

— Мілетію Володимировичу, колектив "Українського футболу" вітає вас із першим 60-річчям. Дякую за розмову.

Спілкувався Микита КРИЛОВ.

Десна

У ЧЕРНІГІВЦІВ — НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ

Цими днями рівненський бізнесмен Валерій Коротков, котрий у лютому нинішнього року очолив новостворене приватне підприємство "ФК "Десна" (Чернігів)" й останнім часом скаржиться на стан свого здоров'я, передав корпоративні права на футбольну структуру першому віце-президентові клубу Олександрові Поворознюку. Разом із тим, за повідомленням компетентного джерела, В. Коротков залишається в футбольному клубі як почесний президент.

Новому президентові "Десни" 38 років. Нині, заочно навчаючись в університеті в Кіровограді, він здобуває третю вищу освіту. Цього разу опановує адміністративний менеджмент. А трудові університети проходив, починаючи з юних літ. Нині очолює відому не тільки на Кіровоградщині, а й в усій Україні, агрофірму "П'ятихатська".

Ім'я Олександра Поворознюка як одного з очільників футбольного клубу вперше було оприлюднено на чернігівському стадіоні імені Ю. Гагаріна під час відкриття весняної частини нинішнього чемпіонату. А після наступної домашньої зустрічі деснянців — із київською "Оболонню" — автору цих рядків випала нагода познайомитися з ним.

Олександр Григорович розповів, що футболом захопився з дитинства, а за дорослих (приписували роки) грав, починаючи з тринадцяти років. До служби в армії залучався в резервісти кіровоградської "Зірки", криворізького "Кривбасу". Але на тому його футбольна кар'єра й закінчилася. "Здібності, вважаю, в мене були, однак життєві обставини не сприяли їх розкриттю", — пояснив О. Поворознюк. А про свою агрофірму сказав, що господарює на десяти тисячах гектарів родючої землі, у "П'ятихатській" — 236 працівників. "Я, звісно, ніякий не олігарх, не мільйонер, — зауважив мій співрозмовник. — У той же час, досягнув того, що реально маю змогу фінансувати команду першої ліги".

Додаткова ж інформація про агрофірму та його керівника "спливла" з інтернету. Серед іншого привернула увагу стаття "До гектарів ще й голова потрібна", опублікована в парламентській газеті "Голос України", в якій ідеться про те, як, прийнявши наприкінці 2006 року, на прохання мешканців Володимирівки, тамтешній, тоді практично уже розвалений, сільгоспкооператив, талановитий енергійний господарник у стислі терміни перетворив його на міцну агрофірму "П'ятихатська".

А на що Олександр Поворознюк хоче звернути увагу як новоспечений президент футбольного клубу "Десна"? Учора вранці, даючи ексклюзивне експрес-інтерв'ю "Українському футболу", він наголосив на таких акцентах.

— Те, що коїться в самому футбольному клубі й навколо нього, не може не викликати тривоги. Потрібно наводити порядок. І я його наведу. Наведу, пам'ятаючи, зокрема, про те, що свідома міцна дисципліна починається зі своєчасної виплати зарплатні. Це — по-перше. А, по-друге, я беру футбольний клуб не для того, щоб піаритися. "Десна" — то відомий в Україні бренд. Мені ж треба буде багато потрудитися, щоб стати в чернігівському футболі своїм. Маю також наголосити, що я рішуче виступаю за конструктивну співпрацю з міською владою. Вважаю ненормальним становище, коли футбольна команда сприймається керівником клубу як дорога іграшка, котрою можна побавитися, а потім кинути її, чи таким собі засобом для задоволення власних амбіцій, досягнення далеких від футболу цілей. Народна гра, твердо переконаний, повинна об'єднувати, а не роз'єднувати людей. І, на мій погляд, саме тákою повинна знову стати місія "Десни", яка представляє чудове місто, де так люблять футбол.

Віктор МУХА.

VIII МЕМОРІАЛ БАННИКОВА: ТРАВНЕВА СПЕКА

З 22 по 26 травня у Києві, Борисполі, Макарові та Обухові пройдуть матчі VIII Міжнародного турніру пам'яті першого президента ФФУ Віктора Банникова. Традиційно участь у змаганні братимуть юнацькі збірні. Нашу країну представлять підопічні Олександра Лисенка (гравці 1993 року народження та молодші), які у вересні стартуватимуть в кваліфікаційному раунді Євро-2010 серед 17-річних.

Учасники турніру розбиті на два квартети. До групи "А" разом з Україною потрапили Сербія, Італія та Литва, до групи "В" — Росія, Туреччина, Польща та Білорусь. В останній день Меморіалу будуть проведені поєдинки за 7-е, 5-е, 3-є та 1-е місця, в яких між собою сперечатимуться відповідно четверті, треті, другі та перші команди кожної з груп.

Ігри стартового етапу за участі "синьо-жовтих" відбудуться на тренувальній базі київського "Динамо" в Конча-Заспі. У перший день змагань, 22 травня, на наших хлопців очікує зустріч з литовськими однолітками, 23-го — з італійцями, 25-го — із сербами. Усі ці матчі почнуться о 16.00. На полі столичного спорткомплексу імені Віктора Банникова підопічні Лисенка виступатимуть лише в тому випадку, якщо фінішують у групі "А" на першій або другій позиціях.

Цього року Федерація футболу України проводить Меморіал Банникова увосьме. В попередніх розіграшах тричі тріумфували господарі (2003, 2005 та 2006), дві перемоги мають в своєму активі турки (2004 та 2007), по одному разу Фортуна посміхалася полякам (2002) та італійцям (2008).

Востаннє головний приз залишався вдома завдяки хлопцям 1990 року народження, діями яких тоді керував Юрій Калитвинцев. Позаминулого літа наша збірна вдовольнилася "сріблом": підопічні Анатолія Бузника посіли перше місце в групі, випередивши американців, сербів та японців, утім, у вирішальній зустрічі поступилися туркам — 0:2. Нарешті, торік команда Олександра Головка не змогла піднятися вище п'ятої позиції, в суперечці за яку вона здолала опір словаків — 3:1.

Група "А": Україна, Італія, Литва, Сербія

22 травня: Сербія — Італія (Макарів, 13.00)

Україна — Литва (Конча-Заспа, 16.00)

23 травня: Литва — Сербія (Обухів, 13.00)

Італія — Україна (Конча-Заспа,16.00)

25 травня: Італія — Литва (Макарів, 16.00)

Україна — Сербія (Конча-Заспа, 16.00)

Група "В": Білорусь, Польща, Росія, Туреччина

22 травня: Білорусь — Туреччина (Обухів, 13.00)

Росія — Польща (Макарів, 17.30)

23 травня: Туреччина — Польща (Макарів, 17.00)

Білорусь — Росія (Обухів, 17.30)

25 травня: Польща — Білорусь (Бориспіль, 13.00)

Росія — Туреччина (Бориспіль, 17.00)

26 травня

Матч за 7-е місце. А4 — В4 (Обухів, 13.30)

Матч за 5-е місце. А3 — В3 (Макарів, 13.30)

Матч за 3-є місце. А2 — В2 (Київ, НТК ім. Банникова, 12.00)

Фінал. А1 — В1 (Київ, НТК ім. Банникова, 17.30).

Молодіжні команди

27 ТУР

7 травня — четвер

Металіст — Металург Д — 2:1.

Голи: Яхно (27, 44) — Іванко (46).

Ворскла — Арсенал — 3:1.

Голи: Лактіонов (9), Громов (66, 85) — Коршиков (15).

8 травня — п'ятниця

ФК Львів — Зоря — 1:0.

Гол: Яворський (70).

Іллічівець — Кривбас — 2:2.

Голи: Воробей (33), Романов (50) — Рябов (47), Нагірний (53).

Дніпро — Чорноморець — 1:1.

Голи: Коноплянка (90+4, пен.) — Силантьєв (61, пен.)

9 травня — субота

Динамо — Таврія — 5:1.

Голи: Ярмоленко (3, пен, 21, 49), Гільєрме (34), Сокол (75) — Шмаков (55).

Шахтар — ФК Харків — 3:0.

Голи: Федецький (64), Ракицький (67), Микицей (80).

Металург Зп — Карпати — 2:1.

Голи: Задоя (57) — О. Тарасенко (30, 71, у свої ворота).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	27	22	4	1	68-16	70
2. Динамо	27	18	6	3	77-22	60
3. Ворскла	27	16	4	7	49-31	52
4. Чорноморець	27	15	4	8	53-34	49
5. Дніпро	27	13	5	9	40-37	44
6. Металіст	27	13	4	10	41-31	43
7. Металург Зп	27	13	3	11	39-40	42
8. Іллічівець	27	12	4	11	37-41	40
9. Карпати	27	10	7	10	39-33	37
10. Металург Д	27	11	1	15	31-44	34
11. ФК Харків	27	11	1	15	37-57	34
12. Арсенал	27	10	3	14	36-48	33
13. Кривбас	27	6	6	15	31-54	24
14. Зоря	27	6	5	16	26-54	23
15. ФК Львів	27	6	4	17	27-57	22
16. Таврія	27	1	5	21	26-58	8

У наступному турі зустрічаються

14 травня — четвер

Таврія — ФК Львів

ФК Харків — Іллічівець

15 травня — п'ятниця

Зоря — Шахтар

Металург Д — Ворскла

Чорноморець — Металіст

Арсенал — Металург Зп

Кривбас — Дніпро

Карпати — Динамо

Найвлучніші

	І	Г(п)
Роман Зозуля ("Динамо")	15	19 (4)
Олександр Касьян ("Шахтар")	26	13 (3)
Євген Коноплянка ("Дніпро")	20	10 (6)
Ярослав Ракицький ("Шахтар")	24	10 (3)
Тарас Яворський (ФК "Львів")	26	10 (3)
Павло Мисько ("Кривбас")	19	9 (1)
Віталій Балашов ("Чорноморець")	20	9 (1)
Юрій Фурта ("Карпати")	22	9
Андрій Ярмоленко ("Динамо")	12	8 (1)
Вадим Рибальченко ("Арсенал")	21	8 (1)

Дискваліфіковані

Родіон Нагинайлов ("ФК "Харків")

Тарас Яворський ("ФК "Льв-ів")

Антон Кравченко ("Дніпро")

В'ячеслав Рябов ("Кривбас")

Олексій Зоря ("Ворскла")

Вадим Сапай ("Металург" Д)

І. Войтенко ("Металіст")

Максим Кривий ("Металург" Зп)

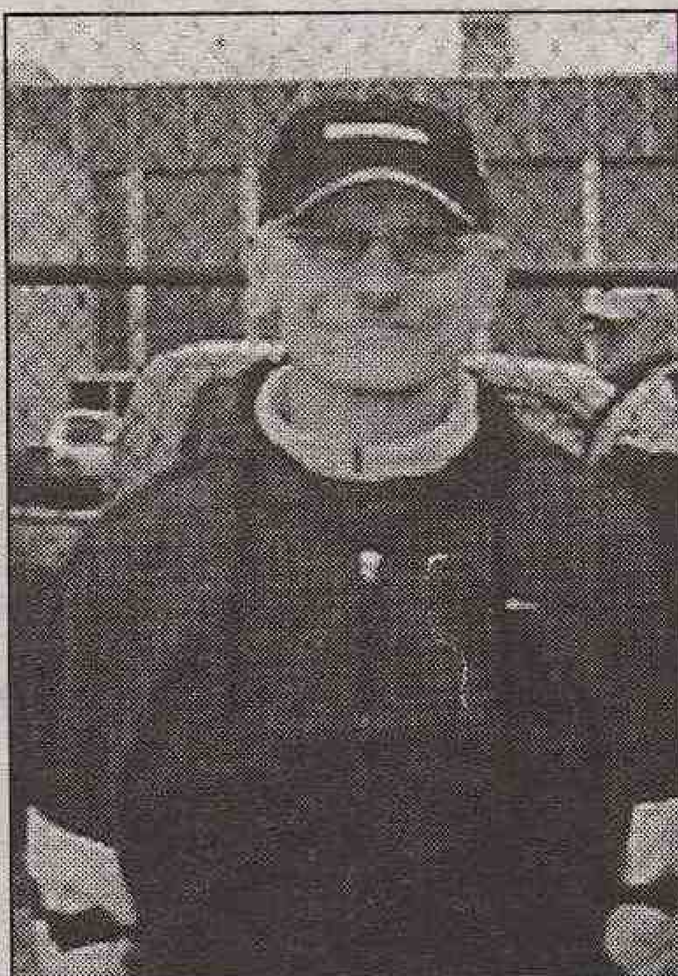
Богдан Кондратюк ("Металург" Д)

Олег Гуменюк ("Чорноморець")

ПРОТИ ПЕЛЕ Й БЕККЕНБАУЕРА І ЗА ГЕРРІ РЕДНАППА

ГОЛКІПЕР ТОНІ ХУРСЬКИЙ БУВ ТИТАНОМ СЕРЕД ТИТАНІВ У ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

Серед численних представників української діаспори в Канаді є політики й науковці, музиканти й шоумени і багато прекрасних хокеїстів на чолі з Вейном Грецьким та Террі Савчуком. Достатньо є й тих, хто грає в соккер. Але з-поміж усіх вирізняється Тоні Хурський — легендарний голкіпер, який побив низку рекордів північноамериканського футболу й неодноразово протистояв самому Пеле.

ВІД ЛІТЕРАТУРИ — ДО ЗБІРНОЇ

Футбольний шлях Тоні Хурського розпочався з Ванкувера, міст Британської Колумбії — його рідного штату. Грав у складі кількох команд міста, але, здобувши грунтовну освіту, вирішив продовжити навчання в університеті Саймона Фрейзера, де вивчав англійську літературу (звідси й прізвисько Тоні — "Поет"). Звісно, футбол його так просто не відпустив. Про рівень університетських виступів Тоні можна судити хоча б з того факту, що, ще будучи аматором, він 1973 року дебютував в національній збірній Канади, причому, у матчі проти чинних олімпійських чемпіонів — поляків. Дебют видався дуже успішним, і надалі про Хурського вже говорили як про "висхідну зірку".

РЕКОРД У ДЕБЮТІ

1976 року Хурський став професіоналом, дебютувавши в Північноамериканській лізі у воротах "Сіеттл Саундерс". Розташований неподалік Ванкувера Сіеттл став для Тоні містом слави. В першому ж професійному сезоні Хурський став найкращим воротарем ліги. Тоні провів 1981 хвилину (21 матч), упродовж яких здійснив 135 сейвів, дев'ять матчів відіграв "всуху", пропустив тільки 20 голів — менше одного за гру (0,91).

Канадського кіпера відтоді зарахували до "зірок".

ЗЛИВКИ ЗОЛОТА ПРАЦЮЮТЬ ЗА ПАПІРЦІ

Цього ж 1976 року найкращим футболістом НАСЛ визнали самого Пеле — легендарний форвард проводив у нью-йоркському "Космосі" вперше повний сезон. Північноамериканська футбольна ліга (НАСЛ), завдяки великим інвестиціям мільйонерів братів Ертегунів — власників "Космоса", в 70-х роках отримала у своє розпорядження видатних футболістів. Пеле і Кройфф, Беккенбауер і Киналья, ван дер Ельст і Карлос Альберто, Мюллер — всі ці футбольні метри перейшли у американський чемпіонат, будучи вже титулованими і віковими гравцями. Та майстерність не втратиш після тридцять якогось там дня народження. Отже, "Космос", власність знаменитої кінокомпанії "Ворнер Бразерс", навряд чи шкодував колись про мільйони, витрачені на своїх суперзірок. У 359 матчах "Космос" забив 844 голи, тобто результативність в середньому складала 2,7 голів за гру. Дивитися було на що. Було б кому. Прощальний матч Пеле 1 жовтня 1977 року на нью-йоркському стадіоні дивились 75000 глядачів, і це була ще одна перемога — перемога над вболівальниками, які ще кількома роками раніше не сприймали нову європейську забавку.

ТОНІ (ПОЕТ) ХУРСЬКИЙ

Дата і місце народження
13 червня 1953 р., Нью-Вестмінстер, Британська Колумбія (Канада)
Ігрове амплуа
Голкіпер
Ігровий номер
1
Зріст/вага
178 см/77 кг
Громадянство
Канадське

КЛУБНІ ВИСТУПИ

Команда	Роки	Матчі	(голи)
"Ванкувер Кроейшія" Канададо	1969	юнаки	
"Ванкувер Спартанс" Канада	1969—1970	юнаки	
"Саймон Фрейзер Юніверсіті" Канада	1971—1976	студенти	
"Сіеттл Саундерс" США	1976—1978	80	(0)
"Каліфорнія Сьорф" США	1979	4	(0)
"Чикаго Стінг" США	1979	18	(0)
"Торонто Бліззард" Канада	1980—1982	56	(0)
"Такома Старс" США з	1982	футзал	

КАР'ЄРА В ЕЛІТІ РІК ЗА РОКОМ

Сезон	Клуб	Матчі	Голи
1976	"Сіеттл Саундерс"	21	0
1977	"Сіеттл Саундерс"	23	0
1978	"Сіеттл Саундерс"	28	0
1979	"Каліфорнія Сьорф"	4	0
	"Чикаго Стінг"	18	0
1980	"Торонто Бліззард"	26	0
1981	"Торонто Бліззард"	28	0
1982	"Торонто Бліззард"	2	0

МІЖНАРОДНІ ВИСТУПИ

Збірна	Роки	Матчі	(голи)
Канада	1973-1981	19	(0).

ПОДАРУНОК ДЛЯ ПЕЛЕ

Були свої зірки й у Сієтлі. Разом із Хурським у складі "Саундерс" грав той самий Геррі Реднапп, якого ми всі знаємо як успішного тренера англійської прем'єр ліги і батька Джеймі Реднаппа — не такого успішного, але дуже талановитого півзахисника збірної Англії та низки відомих клубів. Саме тут Геррі й розпочав свою тренерську кар'єру, працюючи з дублерами "Саундерс" і допомагаючи тренеру дорослої команди.

Команда Хурського демонструвала видовищний футбол, а сам Тоні творив у воротах дива. Проте досягти чогось у турнірі, де твої суперники команда Пеле та Беккенбауера, майже нереально. От і чемпіонати 1977 і 1978 років безапеляційно виграні "Космосом", у якого змінювалися зірки, але від перестановки доданків не змінювалася футбольна зіркова "сума".

1977 року команда Хурського мала шанс спинити ходу "Космоса" — "Сіеттл Саундерс" став опонентом нью-йоркців у ендшпілі чемпіонату. В "Соккер Боул" 1977 року Тоні Хурський не пропустив від Пеле, однак припустився вражаючої помилки. Спіймавши м'яч і опустивши його на землю, Тоні почав демонструвати свій дриблінг. Не чуючи криків партнерів, він пропустив ривок форварда Стіва Ханта, який відібрав у нього м'яч і забив перший гол у зустрічі. Після цього відомий форвард "скуадри адзури" Джорджо Киналья забив другий м'яч, і таким чином Пеле в останній офіційній грі в своїй кар'єрі завоював титул чемпіона НАСЛ.

Форвардам завжди пригадують голи забиті, воротарям — голи пропущені. От тільки помилки голеадорів, які часом не потрапляють з півметра в порожні ворота, забуваються. А от одна з небагатьох помилок Тоні Хурського лишилася в історії завдяки Кинальї та Пеле.

(Унікальне фото із "Soccer Bowl"-1977: Тоні Хурський летить за м'ячем, внизу на нього чекають форварди "Космоса" Пеле (№10) та Хант (№11, справа).

Попри все, Тоні Хурський із своїм кривдником Джорджо Кинальєю та Елом Тростом удостоївся почесної згадки напередодні матчу всіх зірок 1977 року (це щось на кшталт третьої, втішної збірної). У матчі всіх зірок 1977 року кількість зірок просто зашкалювала: це Гордон Бенкс (Фт. Лодердейл), Франц Беккенбауер ("Космос"), Джордж Бест (Л.А.) і сам Пеле („Космос").

ПОДОРОЖ І ПОВЕРНЕННЯ

У січні 1979 року клуби "Сіеттл Саундерс" і "Каліфорнія Сьорф" здійснили обмін Тоні Хурського на Ела Троста. Проте довго пограти в сонячному штаті йому не довелося. Трохи пізніше того ж сезону каліфорнійці продали зіркового воротаря в "Чикаго Стінг". Після зібганого переходами та переїздами року Хурський вирішив повернутися до Канади, і не помилився.

Три неповні сезони в "Торонто Бліззард" стали гідним завершенням його ігрової біографії. Упродовж своєї, не такої довгої, але надзвичайно барвистої кар'єри Хурський провів 145 матчів НАСЛ і 11 поєдинків плей офф. Його авторитет соккеру у Північноамериканській лізі може підтвердити й повага до Хурського не лише з боку фанів та преси, а й колег — свого часу саме Тоні був президентом Асоціації гравців НАСЛ.

Голкіпера Хурського Північноамериканський континент пам'ятатиме і завдяки його неповторній особистості. Пам'ятаєте "бойову розмальовку" Рушту на Мундіалі-2006? Так от, Тоні з таким обличчям грав ще у 70-х. Американці й нині пам'ятають його видовищну манеру гри, вражаючі сейви, уміле володіння м'ячем.

ВІД ФУТБОЛУ — ДО ЛІТЕРАТУРИ

Після великого футболу Хурський спробував і його зальний варіант. Американський футзал — "indoor soccer" — Тоні спробував ще в "Торонто Бліззард". 1983 — 1984 роки він провів унікально. Будучи за освітою філологом, він розпочав свій науково-викладацький шлях у Академії Чарльза Райта в місті Такома, штат Вашингтон. А паралельно грав у футзальній команді "Такома Старс". Завдяки інноваційній програмі навчання футболу, він привів своїх юних вихованців до перемоги в першості штату й всеканадського визнання.

Надалі Тоні й взагалі обрав педагогічний шлях: почав викладати англійську мову та літературу в національній школі Об'єднаних Арабських Еміратів, куди переїхав після Такоми.

2005 року ім'я Тоні Хурського було внесено в Залу Слави канадського футболу. Набагато раніше, 1988 року, Тоні потрапив у Залу Слави рідного університету Саймона Фрейзера. Справу батька продовжив син Алекс. Тільки вирішив не захищати ворота, а навпаки — став форвардом. Алекс Хурський увійшов у історію університету Сіеттла як один із найкращих бомбардирів у його історії, з 32 голами посідаючи четверте місце. Свого часу Хурський-молодший був гравцем канадської молодіжки, а потім став до тренерської роботи в рідному університеті.

Артур ВАЛЕРКО.

Німеччина

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вольфсбург	32	19	6	7	70-40	63
2. Байєрн	32	19	6	7	67-39	63
3. Герта	32	19	5	8	48-37	62
4. Штуттгарт	32	18	7	7	60-41	61
5. Гамбург	32	18	4	10	46-44	58
6. Боруссія Д	32	14	13	5	53-36	55
7. Хоффенхайм	32	14	9	9	58-45	51
8. Шальке	32	14	7	11	45-32	49
9. Байєр	32	13	7	12	54-43	46
10. Вердер	32	12	9	11	62-42	45
11. Ганновер	32	10	9	13	47-62	39
12. Кельн	32	10	5	17	33-49	35
13. Айнтрахт	32	8	9	15	37-55	33
14. Боруссія М	32	8	6	18	38-56	30
15. Бохум	32	6	10	16	36-54	28
16. Армінія	32	4	15	13	27-48	27
17. Енергі	32	7	6	19	27-55	27
18. Карлсруе	32	6	5	21	23-53	23

НАЙВЛУЧНІШІ

Графіте ("Вольфсбург") — 24
Гомес ("Штуттгарт") — 23
Дзеко ("Вольфсбург") — 22
Хельмес ("Байєр") — 20

У наступному турі зустрічаються

16 травня — субота

Ганновер — Вольфсбург
Боруссія Д — Армінія
Штуттгарт — Енергі
Байєр — Боруссія М
Герта — Шальке
Хоффенхайм — Байєрн
Бохум — Айнтрахт
Гамбург — Кельн
Вердер — Карлсруе

32 ТУР

Шальке — Штуттгарт — 1:2 (1:1).

Шальке: Нойєр, Рафинья, Крстаїч, Хеведес, Кобіашвілі (Хал.Алтинтоп, 69), Фарфан (Асамоа, 84), Джонс, Енгелаар, Ракитич, Вестерманн, Кураний.

Штуттгарт: Леманн, Треш, Буларуз, Дельп'єр, Маньїн, Хілберт, Хедира, Хітцльшпергер, Гебхарт (Ланіг, 68), Какау (Шибер, 81), Марика (Нідермайєр, 88).

Голи: Ракитич (39) — Какау (15), Марика (57).

Гамбург — Бохум — 3:1 (2:0).

Гамбург: Ф.Рост, Бенджамін, Демель, Матейсен, Атуба (Пітройпа, 82), Штрайт (Троховський, 74), Тавареш, Аого, Янсен, Олич, Герреро (Петрич, 64).

Бохум: Фернандес, Пфертцль, Яхія (Хашемян, 46), Маврай, Мальтриц, Епалле, Конча, Беніг, Дабровський (Фрайєр, 59), Гроте (Імхоф, 64), Климович.

Голи: Герреро (15), Олич (33, 58) — Фрайєр (71).

Айнтрахт — Вердер — 0:5 (0:0).

Айнтрахт: Прелль, Оск, Русс, Беллаїд, Шпіхер, Махдавікія, Кріс, Інамото (Фінк, 79), Майєр, Ліберопулос (Юнг, 63), Фенін.

Вердер: Візе, Фрітц, Предль, Бауманн (Андерсен, 76), Беніш, Циолис, Фрінгс (Враньєш, 59), Німайєр, Озіл, Пісарро (Алмейда, 63), Розенберг.

Голи: Фрінгс (51, 56), Циоліс (60), Пісарро (62), Алмейда (77).

Армінія — Хоффенхайм — 0:2 (0:1).

Армінія: Айлхофф, Ламі (Мунтяну, 59), Міятович, Больманн, Кучера, Теше, Кірх, Маркс (Хальфар, 66), Кауф, Катонго, Віхнярек.

Хоффенхайм: Хільдебранд, Янкер, Ворса, Нільссон, Густаво, Вайс, Саліхович (Гроссо, 88), Веллінгтон (Ібертсбергер, 74), Обасі (Терраціно, 87), Ба, Саного.

Голи: Веллінгтон (25), Саліхович (82).

Енергі — Боруссія М — 0:1 (0:0).

Енергі: Треммель, Павичевич, Бурса (Шао, 71), Цвітанович, Цибіг, Ангелов (Ривіч, 69), Кукілка, Т.Рост, Скела, Йслич, Соренсен (Васильєвич, 80).

Боруссія М: Байлі, Сталтері, Брауерс, Данте, Дамс, Баумйоханн (Марин, 68), Левельс, Пааубе, Бредлі, Матмур (Кляйн, 90), Колаутті (Нойвілль, 90).

Гол: Данте (90).

Байєрн — Байєр — 3:0 (0:0).

Байєрн: Бутт, Лусіо, ван Буйтен, Демикелис, Лам, Соса (Зе Роберто, 70), ван Боммель, Швайнштайгер (Оттль, 86), Рибері, Подольський, Тоні (Клозе, 86).

Байєр: Адлер, Кастро, М.Фридрих, Синкевич, Кадлец, Ренату, Видал (Барнетта, 70), Рольфес, Кроос (Швеглер, 90), Кісслінг, Хельмес.

Голи: Тоні (47), Рибері (59), Подольський (71).

Вольфсбург — Боруссія Д — 3:0 (1:0).

Вольфсбург: Бенагліо, Хасебе (Пекарик, 80), Мадлунг, Бардзальї, М.Шефер, Рітер, Жосуе, Місимович (Шиндзилорц, 74), Гентнер, Дзеко, Графіте.

Боруссія Д: Вайденфеллер, Овомойєла, Суботич, Сантана, Деде, Блащиковський (Крінге, 77), Кель, Хайнал (Боатенг, 66), Сахін, Вальдес (Зидан, 67), Фрай.

Голи: Дзеко (14, 85), Графіте (47).

Кельн — Герта — 1:2 (0:1).

Кельн: Кесслер, Брешко (Чихі, 82), Маккенна, Жеромель, Воме (Ялджин, 82), Петі, Боатенг, Сану, Вучичевич, Ере, Ішіаку.

Герта: Дробний, Пейтон, Фон Берген, Шимунич, Штайн, Еберт (А.Фридріх, 78), Дардаї, Качар, Сісеру, Раффаел (Домовчийський, 74), Пантелич (**Воронін, 70**).

Голи: Чихі (90) — Сісеру (42), Еберт (53).

Карлсруе — Ганновер — 2:3 (2:2).

Карлсруе: Міллер, Гергілі, Дрпич, Франц, Айхнер, Адуобе, Штиндль, Енгельхардт (Капллані, 77), Фрайс, Ішвілі, Кеннеді.

Ганновер: Енке, Пінто (Штайнер, 85), Егргиманн, К.Шульц, Рауш, Балитч, Б.Шульц (Фаренхорст, 57), Шлаудрафф (Херманн, 35), Брюггінк, Кшинувек, Форссел.

Голи: Іашвілі (11), Штиндль (32) — Пінто (42), Форссел (45), Балитч (64).

Дзеко засмучує "Боруссію".

Залишилось два тури, а не зрозуміло взагалі нічого. Здавалося б, з кожним туром ситуація повинна розплутуватися, а виходить все навпаки. Після звільнення Юргена Клінсманна "прокинувся" "Байєрн": третя перемога поспіль — і мюнхенці, незважаючи на бездарно проведений сезон, мають цілком реальні шанси стати чемпіонами. Радує те що календар у всіх команд, які претендують на чемпіонство, — важкий, і прохідних матчів фактично не буде.

В цьому ж турі "Штуттгарт" поховав надії "Шальке" на місце в Кубку УЄФА. Це той випадок, коли дійсно пощастило, — господарі грали набагато краще. Продовжує зберігати шанси на "Срібну салатницю" команда нашого Андрія Вороніна. Оригінально охарактеризував цей матч німецький Kicker: "Цинічна гра гостей призвела до щасливого гола Еберта, який і вирішив долю зустрічі". Під цинічною грою мається на увазі, що столична команда зіграла в суто український футбол, — простояла весь матч у своїй штрафній і двічі успішно збігала в контратаку. А ми ще дивуємося, чого це Воронін так прижився в Берліні.

Очухалися від поразки в минулому турі й "вовки" Фелікса Магата, який вже підписав контракт з "Шальке" до 2013 року. А його нинішня команда розгромила непогану останнім часом дортмундську "Боруссію" голів" — про таку пару нападників може мріяти будь-яка команда. Втім, впевнений, що нинішній "Вольфсбург" — такий собі прототип "Лідса" Девіда О'Лірі — навряд чи кожен окремо взятий гравець зможе чогось досягти поза межами команди.

Наш суперник по фіналу Кубка УЄФА, бременський "Вердер", зіграв у своєму стилі зі знаком плюс, розгромивши "Айнтрахт". Сподіватимемося, що в фіналі "музики" теж зіграють у своєму стилі, але зі знаком мінус. Тобто, не забіть багато, а пропустять.

Неймовірно прикрої поразки зазнала котбуська "Енергі", яка програла одному зі своїх конкурентів вдома на останній хвилині. А Ганс Майєр вчергове довів, що кращого тренера-пожежника у Німеччині не має. І ще одне. Зроблю прогноз за два тури до завершення бундесліги. ***Перша п'ятірка*** буде виглядати так: 1. Байєрн. 2. Вольфсбуг. 3. Герта. 4. Гамбург. 5. Штуттгарт. Залишать бундеслігу ті команди, які й зараз перебувають у зоні вильоту — занадто важкий у них календар.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Франція

Брандао в екстазі.

"Марсель" з рахунком 2:0 обіграв "Ніццу" і зберіг за собою перше місце в чемпіонаті. Завдяки кращій різниці м'ячів ця команда випереджає "Бордо", який взяв гору над "Валансьєнном".

Гра за участю "Марселя" розпочалася раніше. Команда вийшла вперед на 25-й хвилині, коли точний удар наніс Ньянгу. Цей гол став для нього вже 12-м в сезоні і шостим в останніх п'яти зустрічах. "Марсель" перемагав в останніх п'яти матчах, в яких результативним ударом відзначався Брандао. Спрацювала ця традиція і цього разу: екс-гравець "Шахтаря" поставив в поєдинку крапку на 59-й хвилині.

"Бордо", щоб не відставати від конкурента, була потрібна перемога, але матч з "Валансьєнном" почався для команди невдало. На 21-й хвилині господарі після удару з позначки Данича вийшли вперед. Аквітанці зрівняли рахунок незадовго до перерви зусиллями Фернандо, а три очки команді приніс удар Гуркюффа за шість хвилин до фінального свистка. Варто також відзначити, що господарі завершували матч удев'ятьох.

Лише одне очко відокремлює ПСЖ від зони Ліги чемпіонів — команда розташовується на четвертій позиції. У звітному турі парижани з мінімальним рахунком переграли "Ле Ман". Єдиний м'яч на рахунку Кежмана.

Уперта боротьба точиться за путівки в Лігу Європи. "Тулуза", яка займає п'яте місце, зуміла зберегти двоочковий відрив від "Лілля" після того, як ці команди зіграли між собою внічию — 0:0. "Бульдогів" за очками наздогнав "Ренн", який з мінімальним рахунком переміг "Кан".

Юрій ГРОМОВ.

35 ТУР

Валансьєнн — Бордо — 1:2 (1:1).

Валансьєнн: Пеннетью, Шмітц, Бисевац, Тієне, Дукуртюс, Санчес, Насцименто (Саєс, 67), Данич, Матер, Аудел, Бангура (Пієроні, 81).

Бордо: Вальверд, Діавара, Планус, Тремулінас, Шалме, Діарра, Менегаццо, Шамах, Гуркюфф, Сертич (Жюссьє, 81), Гуффран (Белліон, 68)

Голи: Данич (22, пен.) — Менегаццо (38), Гуркюфф (83).

Вилучення: Тієне (85), Пієроні (90).

Осер — Гренобль — 2:0 (1:0).

Осер: Сорін, Грихтінг, Міньо, Бертод, Хенгбарт, Дудка, Педретті, Каленберг, Шафні (Лежене, 64), Бірса (Олієш, 79), Йєлен (Нікулає, 90).

Гренобль: Уімбі, Сезар, Витакич (Рендулич, 31), Робін, Жеммалі, Баттлс, Ромао, Куртюс, Ель Мубаркі (Раве, 78), Бойя, Акрур (Димитрієвич, 56)

Голи: Йєлен (37, 74).

Гавр — Сент-Етьєнн — 2:4 (2:1).

Гавр: Пласіде, Жиллє, Ло Самбу, Маранже, Бака (да Граса, 83), Норо (Норберт, 89), Діузе, Алла, Бен Ідир, Лесаж (Байїк, 58), Діалло.

Сент-Етьєнн: Жано, Тавларидис, Салл, Беналуан (Монсоріу, 82), Ендрю, Ландрин, Машадо, Дабо, Пайє, Мираллас (Рівейре, 82), Ілан (Жильотті, 45)

Голи: Діалло (11), Ло Самбу (18) — Ілан (4), Салл (46), Міраллас (69), Рівейре (90).

Ле Ман — ПСЖ — 0:1 (0:1).

Ле Ман: Пеле, Бухурс, Сердан, Андре (Гулон, 66), І.Камара, Корчіа, Томас (Ле Таллек, 78), Кутадьєр, Лама (Маїга, 72), Жервіньо, Хелстад.

ПСЖ: Ландрю, Сахо, З.Камара, Арманд, Сеара, Клемент, Макелеле, Ротен, Сессеньон, Луюндула, Кежман (Панкрате, 87).

Гол: Кежман (18).

Сошо — Монако — 3:0 (1:0).

Сошо: Річерт, Перкюс (Карлао, 74), Фаті, Микарі, Пішо, Пітау, Далма, Мартін, Ісабей, Мевлют Ердинг (Мауріс-Белай, 75), Сверкош (Будебуз, 74).

Монако: Руфф'єр, Монгонгу, Нкоулу, Перес, Модесто, Лоло, Мерієм, Покривац (Госсо, 68), Леко (Німані, 61), Гакпе, Пак Чу Юн.

Голи: Мартін (20), Модесто (46, у свої ворота), Сверкош (71).

Нансі — Лор'ян — 2:2 (1:0).

Нансі: Грегорині, Самі, Оудду, Брисон, Макалузо, Гаванон (Ндіає, 79; Нгуемо, 89), Луїс, Фере, Кретьєн, Діа, Хаджи.

Лор'ян: Каппоне, Сіані, Жентон, Морел, Жалле, Мансурі (Еволо, 65), Амалфітано (Ле Лан, 76), Абріель, Ваіруа (Обертан, 70), Гамейро, Саїфі.

Голи: Саїфі (27, у свої ворота), Самі (48) — Гамейро (53, 82).

Вилучення: Оудду (35).

Тулуза — Лілль — 0:0.

Тулуза: Каррассо, Фофана, Конгре, Матью (Табану, 73), Ебондо, Дідо (Сирікс, 72), Сіссоко (Капуе, 90), Берсон, Сезар, Братен, Жиньяк.

Лілль: Бутелле, Плестан, Шеджу, Таффору, Дебуші, Кабайє, Балмонт, Мавуба, Бастос, Обраньяк (Хазард, 83), Віттек (Фрау, 72)

Ренн — Кан — 1:0 (0:0).

Ренн: Дучес, Аубі, Ханссон, Боканегра, Дансе, Мбіа, Оньянк, Марвікс, Екоко (Лемоне, 64), Асамоа (Сов, 77), Пажи (Ечежиле, 83).

Кан: Планте, Сорбон, Гомис, Леметр, Барцола, Лека (Ятабаре, 72), Сеубе, Дероін, Аднане (Савідан, 45), Елушанс (Флорентін, 45), Халфаллах.

Гол: Ханссон (61).

Ніцца — Марсель — 0:2 (0:1).

Ніцца: Оспіна, Канте, Хоньон, Сід, Апам, Екуафні (Сабле, 75), Хеллебюк (Діакате, 56), Траоре, Бен Саада (Мулунгуї, 57), Ремі, Бамого.

Марсель: Манданда, Хілтон, Сівеллі, Тайво, Боннар, Кана, Шейру, Брандао, Бен Арфа (Вільторд, 90), Ньянг (Зенден, 88), Вальбуена (Зіані, 82)

Голи: Ньянг (26), Брандао (60).

Ліон — Нант — 3:0 (2:0).

Ліон: Лорис, Бумсонг, Крис, Каллстром, Ревеіллейр, Тулалан, Макун, Хуніньо (Гову, 56), Едерсон (П'янич, 81), Бензема, Дельгадо (Муньєр, 73).

Нант: Алонсо, Пулард, Пієрре, Гуїллон, Талл (Муллек, 46), Н'Дав, да Роча (Роделлін, 87), Маревал, Ваінгуер, Бекаменга (Абдун, 68), Мамаду.

Голи: Макун (7, 34), Муньєр (79).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Марсель	35	20	11	4	60-31	71
2. Бордо	35	21	8	6	59-32	71
3. Ліон	35	18	10	7	46-27	64
4. ПСЖ	35	19	6	10	47-34	63
5. Тулуза	35	15	14	6	41-25	59
6. Лілль	35	15	12	8	46-36	57
7. Ренн	35	14	15	6	38-28	57
8. Осер	35	14	7	14	31-32	49
9. Ніцца	35	13	9	13	39-38	48
10. Лор'ян	35	10	13	12	44-42	43
11. Монако	35	11	10	14	40-43	43
12. Гренобль	35	10	12	13	23-35	42
13. Нансі	35	10	11	14	35-42	41
14. Валансьєнн	35	9	13	13	32-36	40
15. Ле Ман	35	10	8	17	39-49	38
16. Сошо	35	8	12	15	37-45	36
17. Сент-Етьєн	35	10	6	19	34-53	36
18. Кан	35	7	13	15	39-45	34
19. Нант	35	8	9	18	29-50	33
20. Гавр	35	7	3	25	29-65	24

НАЙВЛУЧНІШІ

Жиньяк ("Тулуза") — 21
Оаро (ПСЖ) — 17
Бензема ("Ліон") — 14
Кавенагі ("Бордо") — 13
Баштуш ("Лілль") — 13

У наступному турі зустрічаються

16 травня — субота

Бордо — Ле Ман
Кан — Сошо
Гренобль — Нансі
Лор'ян — Гавр
Монако — Валансьєнн
Сент-Етьєн — Тулуза
ПСЖ — Осер

17 травня — неділя

Лілль — Ніцца
Нант — Ренн
Марсель — Ліон

СКАНВОРД №235. ЦСКА-2005

Фото 1
Нападник зб.Нігерії
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Фото 2
"... дю Сахель" (клуб із Тунісу)
Бек зб.Нігерії на ЧС-1998
Порушення
Екіпіровка
Клуб із
Бек зб.Португалії'02
Івуарійський хавбек на ЧС-2006
Команда з Ісландії
Стадіон в Осло
Фото 3
Фото 4
Володар КЄЧ-1992
Фото 5
Фото 6
"... - Кам"
Фото 7
Фото 5
... Мюн Бо
Фото 6
Де ла ...
... Чжун Хван
... Скала
Сесар ... (бек "Рубіна")
"... Харт Лейн" (стадіон)
Фото 7
Форвард "Евертона"
Клуб із Мексики
Італ. клуб
... Франческолі
Фото 8
Коельо
Фото 9
Форвард "Стяуа"
Ха ... Чжу
Клуб Жори Пеєва
Одиниця площі
Екс-хавбек "Волеренги"
Фото 8
... Кошта (Коштінья)
Форвард зб.Швейцарії на ЧС-1994
Фото 9
... Жаке
Воротар "МЮ"
Фото 10
Прізвисько Матузалема
Півоборонець "канонірів"
Екс-форвард "Брюгге"
"Хам - ..."
Фото 11
Екс-нападник "Спарти" і "Зеніта"
Фото 10
Фото 11

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Кубок Іспанії

ФІНАЛ

Атлетик — Барселона — 1:4 (1:1).

Атлетик: Іраїсос, Дель Кампо, Айтор Осіо, Амореб'єта, Іраола, Мартінес, Орбаіс (Велес, 60), Йєсте, Давід Лопес (Сусаєта, 59), Токеро (Ечеберрія, 59), Льоренте.

Барселона: Пінто, Алвес, Піке, Туре (Сильвіньо, 88), Пуйоль, Бускетс, Хаві (Педріто, 87), Кейта, Мессі, Кркич (Глєб, 83), Ето'О.

Голи: Токеро (9) — Туре (30), Мессі (54), Кркич (57), Хаві (63).

Хосеп Гвардіола завоював свій перший трофей на посаді головного тренера "Барселони" після того, як його команда у фіналі Кубка Іспанії розгромила "Атлетик" — 4:1.

Кубок Італії

ФІНАЛ

Лаціо — Сампдорія — 1:1 (1:1, 1:1, 6:5 — пен.).

Лаціо: Муслера, Коларов, Розегналь, Сивілья, Ліхтштайнер, Фоджа (Дель Неро, 81), Дабо, Ледесма, Броккі (Де Сильвестрі, 102), Сарате, Пандєв (Роккі, 72).

Сампдорія: Кастелацці, Аккарді, Луччині (Гастальделло, 100), Кампаньяро, Пієрі (Дельвеккіо, 86), Францескині, Саммарко (Дессена, 90), Станкевичус, Пацціні, Кассано, Паломбо.

Голи: Сарате (4) — Пацціні (31).

"Лаціо", перемігши у фіналі Кубка Італії "Сампдорію" в серії пенальті з рахунком 6:5, не тільки вп'яте в своїй історії завоював престижний трофей, але й отримав путівку в Лігу Європи УЄФА.

Англія

Уіган — Манчестер Юнайтед — 1:2 (1:0).

Уіган: Кінгстон, Мельхіот, Бойс, Брембл, Фігероа, Валенсія, Шарнер, Каттермоул, Браун, Нзогбіа (Мідо, 82), Родальєга.

Манчестер Юнайтед: Ван дер Сар, О'Ши, Видич, Еванс, Евра, Скоулз (Гіггз, 75), Керрик, Андерсон (Тевес, 58), Кріштіану Роналду, Руні, Бербатов (Пак, 89).

Голи: Родальєга (28) — Тевес (61), Керрик (86).

"Манчестер Юнайтед" завдяки голам Карлоса Тевеса і Майкла Керрика здобув вольову перемогу над "Уіганом" в перенесеному матчі 33-го туру. Таким чином, за два тури до закінчення чемпіонату "Манчестер" на шість очок відірвався від "Ліверпуля". Неважко підрахувати, що для чемпіонства команді Алекса Фергюсона необхідно набрати лише одне очко.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	36	27	5	4	67-24	86
2. Ліверпуль	36	23	11	2	72-26	80
3. Челсі	36	23	8	5	63-22	77
4. Арсенал	36	19	11	6	64-36	68
5. Астон Вілла	*36*	*16*	*10*	*10*	*52-47*	*58*
6. Евертон	*36*	*15*	*12*	*9*	*50-36*	*57*
7. Фулхем	36	13	11	12	38-32	50
8. Тоттенхем	36	13	9	14	42-41	48
9. Вест Хем	36	13	9	14	39-41	48
10. Манчестер Сіті	36	14	5	17	56-48	47
11. Уіган	36	11	9	16	33-43	42
12. Сток Сіті	36	11	9	16	35-51	42
13. Болтон	36	11	7	18	40-51	40
14. Блекберн	36	10	10	16	40-58	40
15. Портсмут	36	9	11	16	35-55	38
16. Сандерленд	36	9	9	18	31-48	36
17. Ньюкасл	36	7	13	16	40-57	34
18. Халл Сіті	36	8	10	18	38-62	34
19. Мідлсбро	36	7	10	19	26-54	31
20. Вест Бромвтич	36	8	7	21	36-65	31

Підготував Юрій ГРОМОВ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
О. В. ОЗІРНИЙ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025068.
Індекс 60994.

